

# РЕШЕНИЕ

№ 3981

гр. Варна, 15.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Насуф Исмаел

при участието на секретаря Илияна Илк. Илиева  
като разглежда докладваното от Насуф Исмаел Гражданско дело № 20223110105102 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ срещу К. С. К. обективно кумулативно съединени специални положителни установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр. с чл. 74 от ЗЗД вр. чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца следните суми, а именно: 1./ сумата от **2 433.51 лева**, представляваща заплатено застрахователно обезщетение от ЗАД „Б. В. И. Г.“ по застрахователна полица „Каско“ № \*, действаща в периода от 12.02.2018 г. до 12.02.2023 г., за л. а. марка „К.“, с ДК № \* в полза на собственика на застрахованото МПС „Б.Л.Л.“ АД, в резултат на настъпило на 04.06.2021 г. ПТП в \* по вина на ответника, който като водач на л. а. марка „С.“, ДК № \* при нарушение на ЗДВП застига и блъска застрахованото при ЗАД „Б. В. И. Г.“ МПС, **ведно** със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 22.10.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, както и 2./ сумата от **80.44 лева**, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 24.06.2021 г. до 21.10.2021 г., за които суми е издадена *заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр. дело № 15340/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, 9-ти състав.*

**Твърди се в исковата молба**, че на 04.06.2021 г. в \* е настъпило ПТП по вина на ответника, който като водач на л. а. марка „С.“, ДК № \*, собственост на „П.“ ООД, при нарушение на ЗДВП застигнал и блъснал л. а. „К. С.“ с ДК № \*, собственост на „Б.Л.Л.“ АД, последният застрахован по застраховка „Каско“ при ЗАД „Б. В. И. Г.“. Поддържа се, че нанесените на лекия автомобил марка „К.“ щети, подробно описани в опис заключение по щета № \*, се изразявали в увредени облицовка задна броня, светлоотразител задна броня – ляв и десен, врата багажник и лансна на врата багажник. Сочи се, че на 24.06.2021 г. ищцовото дружество изплатило по банков път на ползвателя на увредения автомобил – „Е. с. С.“ АД обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 408,51 лв., като за ликвидация на

щетата в ЗАД „Б. В.“ били сторени ликвидационни разноски в размер на 25,00 лева.

Твърди се, че от протокола за ПТП се установявало, че водачът, управлявал увреждащия автомобил, към момента на произшествието нямал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Излага се, че с регресна покана било поискано от ответника да възстанови платеното, но и до днес лицето не е погасило задължението си. Твърди, че за посочените суми ищецът се е снабдил със заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, която била връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и заповедният съд му е дал указания за предявяване на установителен иск. Поради изложеното се моли за уважаване на предявените иски и за присъждане на сторените по делото разноски.

**В срока по чл. 131 от ГПК** е постъпил писмен отговор от ответника, в който е изложено становище за неоснователност на предявените иски. Оспорва да носи вина за реализираното ПТП. Оспорва между ищеца и „Б.Л.Л.“ АД да е налице валидно сключен договор за застраховка „Каско“, действаща за периода от 12.02.2018 г. до 12.02.2023 г. Оспорва твърдението, че нанесените върху л. а. „К.“ щети са подробно описани в опис-заключението по щета № \*, като посочва, че в исковата молба е изложено, че са увредени светлоотразителите на задна броня – ляв и десен, а в описа-заключение – че левият светлоотразител изобщо липсва, като нямало налице данни това е резултат на произшествието. Оспорва ищецът да е заплатил процесната сума в полза на ползвателя. Оспорва твърдението, че е управлявал МПС без валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Оспорва регресна покана да му е била изпращана, или съдържанието ѝ да е стигало до знанието му. Оспорва размера на претендираните суми. С оглед гореизложеното моли съдът да отхвърли предявените иски и да му бъдат присъдени разноски. Излага становище по доказателствените искания на ищеца.

В хода на проведеното открито съдебно заседание ищецът, редовно призован, чрез адв. Б. Д. поддържа исковата молба.

Ответникът, редовно призован за същото съдебно заседание, не се явява и не се представлява. С молба от 21.11.2022 г. поддържа отговора на исковата молба.

Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на исковото производство, очертани в исковата молба и отговора и като взе предвид, събрания и приобщен по дело доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните **фактически положения**:

Видно е от присъединеното ч. гр. д. № 15340 по описа за 2021 г. на РС-Варна, ГО, 9-ти съдебен състав, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК за сумите, които са предмет на настоящото производство. Заповедта е връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, в резултат на което и в изпълнение на съдебните указания в едномесечния срок от съобщението са предявени процесните установителни иски.

От представения договор на л. 8 е видно, че между ищеца и „Б.Л. Л.“ АД е сключена застрахователна полица № \*/4 със срок на валидност от 12.02.2021 г. до 12.02.2022 г. за лек автомобил марка „К.“, модел „К.“, модификация „С.“, с рег. № \*. Определената застрахователна сума е 9 982.00 лева, а договорената премия – 1 516.57 лева, чието заплащане е разсрочено на четири равни месечни вноски всяка в размер на по 379.14 лева.

Видно е от представеното свидетелство за регистрация част II, че лекият автомобил е собственост на „Б.Л. Л.“ АД.

От представения констативен протокол за ПТП от 04.06.2021 г., НП № 21-4332-013097 и АУАН № 413964/04.06.2021 г. се установява по несъмнен начин, че на 04.06.2021 г. около 15:45 часа в \* на кръгово кръстовище „4-ти км“ ответникът като водач на „С. Д.“, рег. № \*, собственост на „П.“ ООД, поради неспазване на достътъчно разстояние реализира ПТП в спиращия пред него лек автомобил марка „К.“, модел „К.“, модификация „С.“, с рег.

№ \*. Ответникът е декларирал, че е виновен за настъпилото ПТП. На последния му е наложена глоба в размер от 200.00 лева.

Видно е от представения опис на претенция № 50-01600-7582/21/07.06.2021 г., че по заявление на „Б.Л. Л.“ АД, при ищеца е образувана застрахователна преписка. Извършен е оглед на автомобила, в резултат на който са констатирани следните щети: облицовка задна броня – за подмяна и боядисване; светлоотразител задна броня десен – подмяна; светлоотразител задна броня ляв – подмяна; врата на багажник – подмяна и боядисване; лайсна врата багажник – боядисване.

С възлагателно писмо /л. 13/ ищецът е възложил на „Е. с. С.“ АД извършването на ремонт на увреденото МПС с рег. № \*, собственост на „Б.Л.Л.“ АД по претенцията по „каска стандарт“ № 50-01600-7582/21.

Видно е от издадената фактура № 12189 от 22.06.2021 /л. 14/, че цената на извършените авто-ремонтни дейности възлиза на 2 408.51 лева. Получател на фактурата е ЗАД „Б. В. И. Г.“ АД, а издател "Е. с. С." АД.

С преводно нареждане от 24.06.2021 г. ищецът е превел по сметка на „Е. С. С.“ АД сумата в размер на 2 408.51 лева, като на основание на превода е изписан регистрационния номер на увреденото МПС, а именно рег. № \*.

Видно е от представената проверка за сключена застраховка „ГО“ /л. 18/, че за л. а. с ДКН \* има активна застраховка „ГО на автомобилистите“ с начална дата на покритие 04.06.2021 г. от 17.29 часа до 04.06.2022 г. - 23.59 часа.

Ищецът е изпратил регресна покана до ответника по щета № \* за заплащане на сумата в размер на 2 408.51 лева, като пратката е върната неполучена от адресата.

От ангажираното експертно заключение по допуснатата и изслушана САВТЕ се установява, че реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие отговаря на описаната схема в протокола за ПТП. Уврежданията по лекия автомобил са по облицовка задна броня, светлоотразител задна броня десен, светлоотразител задна броня ляв, врата на багажник, лайсна врата багажник. Възстановителната стойност на щетите възлиза на 3 749.37 лева по средни пазарни цени на труд и материали. Размерът на заплатеното от застрахователя обезщетение – 2 408.51 лева съответства на нужните средства за отстраняването на причинените щети, съобразно действащите към момента на събитието пазарни цени и методиката за определяне на обезщетения по застраховка имущество. Направените от ищеца разходи в размер на 25,00 лева за оглед и експертиза съответстват на обичайните такива при такъв тип щети.

В хода на о.с.з. вещото лице поддържа заключението си.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните **правни изводи**.

Не се спори по делото, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена по реда на чл. 410 ГПК заповед за изпълнение на парично задължение досежно претендираните пред настоящия съдебен състав суми, която е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК на ответника и в изпълнение указанията на съда заявителят в законоустановения преклузивен срок е предявил иск за установяване на вземанията си, което поражда правния интерес за ищеца от водене на настоящото производство и неговата допустимост.

РС-Варна е сезиран със специални положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр. чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, от застраховател, изплатил обезщетение по имуществена застраховка „Автокаска“, срещу причинителя на вреди върху имущество на застрахования. Съгласно разпоредбата от КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение, застрахователят встъпва в правата на застрахования против причинителя на вредата – до

размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

За да бъде ангажирана отговорността на ответника, ищецът следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните елементи от фактическия състав на предявения иск: 1./ наличието на валидно застрахователно правоотношение, учредено между ищеца и увреденото лице, на основание договор за застраховка „каска“; 2./ настъпването на процесното застрахователно събитие по време на действие на договора за застраховка „каска“; 3./ всички елементи от обективната и субективна страна на деликта – 3.1./ деяние /действие или бездействие/; 3.2./ противоправност на деянието; 3.3./ вредоносния резултат; 3.4./ причинната връзка между вредите и противоправното деяние; 4./ размера на претендираните вреди; 5./ плащането на възстановителната стойност по застрахователната полица.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по тези факти, а при установяване на горното от кредитора – да докаже, че е погасил претендираните суми.

В конкретния случай по несъмнен начин по делото се установи, че между ищеца и увреденото лице „Б.Л.Л.“ АД е учредено валидно застрахователно правоотношение на основание застрахователна полица „каска стандарт“, сключен за л. а. „К. С.“ с ДК № \* със срок на действие от 12.02.2021 г. до 12.02.2022 г.

Констатира се по делото от ангажираните протокол за ПТП, АУАН и НП, че в срока на действие на сключения помежду им договор за застраховка „каска“, с участието на процесния автомобил на 04.06.2021 г. е реализирано пътно-транспортно произшествие в гр. С..

Във връзка с оспорването на механизма на ПТП настоящият съдебен състав приема, че представеният по делото протокол за ПТП няма обвързваща съда материална доказателствена сила относно механизма на ПТП, тъй като не е съставен от длъжностно лице очевидец, което да е възприело непосредствено фактите и обстоятелствата относно ПТП-то. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП – както е в настоящия случай, не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. От друга страна, обаче протоколът за ПТП, като официален свидетелстващ документ, обвързва съда досежно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП, а именно местоположение на леките автомобили, пътна маркировка, пътни знаци, щети по автомобила, поведението на участниците след реализиране на ПТП и т. н. – в този смисъл е каузалната практика на ВКС, обективирана в Решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК.

За доказване механизма на ПТП по делото освен процесния протокол е приобщено и заключението на вещото лице по назначената САВТЕ. Видно от експертното заключение, механизмът на настъпване на застрахователното събитие от 04.06.2021 г. е съответен на описания в протокола за ПТП. В хода на откритото съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си. Съдът кредитира същото, тъй като е достатъчно пълно, ясно, обективно, обосновано и неоспорено от страните. Същото е в унисон и с ангажираните писмени документи.

Предвид изложеното, по несъмнен начин е установено по делото, че на 04.06.2021 г. в гр. С., около 15:45 часа, ответникът като водач на „С. Д.“, движейки се по бул. „А. Й.“ с посока на движение от бул. „Ш. п.“ към кръговото кръстовище на 4-ти километър застига и удря движещото се пред него МПС „К. С.“, рег. № \*, в резултат на което са причинени следните щети по последното МПС, застраховно по застраховка „каска“ при ищеца -

облицовка задна броня, светлоотразител задна броня десен, светлоотразител задна броня ляв, врата на багажник, лайстна врата багажник.

С гореописаното деяние ответникът е нарушил установения правов ред в държавата - в частност правилата за поведение, обективирани в разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, което обуславя и неговата противоправност, като елемент от обективната страна на деликта.

Причинната връзка между противоправното деяние и настъпилите имуществени вреди се констатира по несъмнен начин от ангажираното експертно заключение по САВТЕ. В същото вещото лице с категоричност сочи, че уврежданията по автомобила по вид и степен е възможно да са причинени от настъпилото ПТП.

Вината в обективното частно гражданско право се предполага до доказване на противното – арг. от чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, като въведената от законодателя оборима презумпция размества тежестта на доказване. В конкретния случай ответникът не е ангажирал никакви доказателстве досежно невинността си. За пълнота на изложението следва да се посочи, че по делото от представеното НП по категоричен начин се доказва и субективния елемент от фактическия състав на иска. В тази насока е и представената декларация по делото, в която ответникът сам е посочил, че е виновен за ПТП.

Ето защо съдът намира за несъстоятелни доводите на ответника за недоказаност на механизма на ПТП и липсата на причинна връзка между противоправното деяние и вредите.

Стойността на щетите се установяват по несъмнен начин от заключението на вещото лице по назначената САВТЕ. Съгласно същото възстановителната стойност на щетите възлиза на 3 749.37 лева, като размерът на изчисленото от застрахователя към датата на ПТП обезщетение в размер на 2 408.51 лева съответства на нужните средства за отстраняването на причинените щети, съобразно действащите към момента на събитието пазарни цени и методиката за определяне на обезщетения по имуществено застраховане, включително разходите в размер на 25.00 лева за оглед и експертиза съответстват на обичайните такива при такъв тип щети.

От представеното платежно нареждане по несъмнен начин се констатира по делото, че ищецът на 24.06.2021 г. е заплатил в полза на „Е. с. С.“ АД сумата в размер от 2 408.51 лева, необходима за извършване на ремонта на застрахованото МПС, на основание договора за застраховка "каска", от една страна, и от друга, сключения между двете търговски дружества договор за автосервизни услуги.

Констатира се по делото, че към датата на ПТП за процесното МПС с рег. № \*, управляван от ответника, не е сключена валидна застраховка "ГО на автомобилистите", доколкото ПТП е реализирано на 04.06.2021 г. около 15.45 часа, а застраховката по полица „ГО на автомобилистите“ за процесното МПС е с начална дата на покритие 04.06.2021 г. от 17.29 часа.

Неполучаването на регресната покана от ответника в конкретния казус е правноирелевантно, доколкото това обстоятелство не е елемент от фактическия състав на иска по чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 от ЗЗД, което обуславя несъстоятелността на възраженията на ответника в тази насока. Доколкото вземането на застрахователя срещу причинителя на вредата произтича от непозволено увреждане, то е изискуемо от датата на ПТП – 04.06.2021 г. – арг. от чл. 114, ал. 3 ЗЗД, като длъжникът се смята в забава и без покана – арг. от чл. 84, ал. 3 от ЗЗД.

Доказани са в тяхната кумулативност всички елементи на фактическия състав на отговорността на делинквентна по чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ вр. чл. 45 от ЗЗД, като липсват данни дължимите суми по обезщетенията, предмет на иска, да са заплатени изцяло на суброгиралия се застраховател. В полза на последния следва да се присъдят и ликвидационните разходи сторени във връзка с определяне на изплатените обезщетения, чийто размер възлиза на 25.00 лева.

Основателността на главното вземане обуславя дължимостта и на произтичащите от него акцесорни вземания за обезщетение за забава съизмерима със законната лихва, считано от датата на плащането на сумата /24.06.2021 г./, с оглед принципа за диспозитивно начало в граждански процес, залегнал в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от ГПК, до датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда /21.10.2021 г./ и след тази дата до окончателното погасяване на задължението за главница.

Крайният извод на съда е за основателност на предявените иски за присъждане на претендираните вземания.

#### **По сторените съдебно-деловодни разноски:**

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и т. 12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС в полза на ищеца следва да се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски съразмерно с уважената част от иска, чийто общ размер възлиза на 752.18 лева, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и ангажираните писмени доказателства, формирана както следва:

- разноски по ч. гр. д. № 15340/2021 г. на РС-Варна в общ размер на 339.62 лева, от които 289.34 лева за адвокатски хонорар и 50.28 лева за държавна такса и

- разноски в настоящото производство, от които 112.56 лева за държавна такса и 300.00 лева за депозит за вещо лице по САВТЕ.

Водим от изложените мотиви, СЪДЪТ

### **РЕШИ:**

**ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО**, на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр. чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, в отношенията между страните, че К. С. К., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \* **дължи** на ЗЕАД „Б. В. И. Г.“, ЕИК \*, със седалище и адрес на управление: \* сумата в размер на **2 433.51 лева**, представляваща заплатено застрахователно обезщетение от ЗАД „Б. В. И. Г.“ по застрахователна полица „Каско“ № \*, действаща в периода от 12.02.2021 г. до 12.02.2022 г., за л. а. марка „К.“, модел „К.“, модификация „С.“, с ДК № \* в полза на собственика на застрахованото МПС „Б.Л.Л.“ АД, в резултат на настъпило в \* на кръстовището на 4-ти км около 15:45 часа на 04.06.2021 г. ПТП по вина на ответника, който като водач на л. а. марка „С.“, модел „Д.“, с рег. № \* при нарушение на ЗДВП застига и блъска застрахованото при ЗАД „Б. В. И. Г.“ МПС, **ведно** със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 22.10.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **80.44 лева**, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 24.06.2021 г. до 21.10.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 15340/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, ГО, 9-ти състав.

**ОСЪЖДА**, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и т. 12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, К. С. К., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*, **да заплати** в полза на ЗЕАД „Б. В. И. Г.“, ЕИК \*, със седалище и адрес на управление: \* сумата в общ размер от **752.18 лева**, представляваща сторени по делото съдебно-деловодни разноски, от които:

- разноски, сторени по ч. гр. д. № 15340/2021 г. по описа на РС-Варна - 289.34 лева за адвокатски хонорар и 50.28 лева за държавна такса и

- разноски, сторени в настоящото исково производство - 112.56 лева за държавна такса и 300.00 лева за депозит за вещо лице по САВТЕ.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщението.

*Препис от решението да се връчи на страните по арг. от чл. 7, ал. 2 от ГПК.*

Съдия при Районен съд – Варна: \_\_\_\_\_